

Anh Năm Xướng

(Kính dâng hương hồn anh trai tôi
và những chiến sĩ VNCH)

VI VÂN.

Anh nằm đó muôn đời không trở dậy
Nghĩa trang buồn hiu hắt cỏ hoang sơ
Thời gian qua năm tháng chẳng phai mờ
Nét kiêu dũng còn vương quanh nắm mộ.

Anh nằm đó từng giờ im tiếng thở
Nghe cơn trùng rả rích điệu bi ai
Người quen anh bây giờ ai nhớ nữa
Ở nơi đây chôn kín một thi hài.

Anh nằm xuống cho dân mình được sống
Anh ra đi cho non nước bình yên
Em hãnh diện vì người anh cao cả
Ngủ đi anh, giấc ngủ chẳng ưu phiền.

Anh nằm đó bên khung trời của Mẹ
Đất quê hương ấp ủ xác thân anh
Người trai trẻ đã một thời anh tuấn
Bỏ ra đi quên cả mối duyên lành.

Anh nằm đó những đêm dài vô tận
Gió vi vu qua kẽ lá tàng cây
Anh có buồn vì thương cha nhớ mẹ?
Đám em khờ nhỏ dại quá thơ ngây.

Anh nằm đó đêm từng đêm cô tịch
Ánh trăng gầy soi sáng nẻo đường qua
Buồn không anh khi gió sầu rên nhẹ?
Gió lang thang phiêu bạt kiếp xa nhà.

Anh nằm đó như loài hoa bất tử
Sống muôn đời chứng kiến cuộc điều linh
Bao đấng cay tang tóc của dân mình
Rồi chợt khóc chợt sầu trong hoang lạnh.

Anh nằm xuống cho ngàn sau thương nhớ
Người anh hùng chiến sĩ giữ Quê Hương
Đã hiến dâng cuộc đời cho đất Tổ
Đẹp làm sao, ôi một giấc miên trường.